

Sermo

ab omni terrena solatione longius sepe-
mus et p[er] clauū diuini timoris cruci xpi et pas-
sioni ei[us] p[er]figimus: nihil aliud cogitantes ni-
hil nos scire arbitantes nisi iesum xpm et
hunc crucifixū. **Tertio** ps b[ea]t[us] hui[us] crucis est cor-
nu dextrū cui etiā dextra manus cōfigit[ur] per
quā manū q[ue] prompta ē ad largiendū igno-
scibilitas q[ue] est virtus inter oēs virtutes lar-
gissima designat. hec em virtus vt ait Cris-
t[ostomus] maxime hōiem assimilat deo. qui nō solum
suis crucifixorib[us] indulsit: sed et p[er] eis apud
p[er]em intercessit dicens. **Pater** ignosce illis
q[ui] nesciūt quid faciunt. **Propter** q[uo]d de hac
virtute in scriptura sepi[us] amonemur. q[ui] nū-
q[ui]m d[omi]n[u]m offensum placabim[us] nisi et nos n[ost]ris
offensorib[us] ignoscamus. **Hinc** di. eccl[esiasticus] **Re-**
linque primo tuo nocenti te et tūc deprecanti
tibi peccata soluent[ur] et iter[um]. **In** hōiem simi-
lem sibi nō habet m[er]itam et p[er] peccatis suis de-
precabitur. hinc veritas math[aei]. **Dimittite** et
dimittemini. q[ui] si vos nō dimiseritis. nec p[ater]
vester celestis dimittet vobis. **Quarta** pars
hui[us] crucis est cornu sinistrū. p[er] q[uo]d ablatōri
restitutio designat. q[ui] vt ait Ang[ustinus]. **Nō** dimit-
titur peccatū nisi restituat ablatū. dicit em **Le-**
ui. vi. Redde oīa: et q[ui] per fraudem volueras
obtinere reintegres. hinc. iij. **Re. iij.** Resti-
tue ei omnia q[ue] sua sunt. q[uo]d nō solū intelligen-
dū est de rebo: sed etiā de fama. de honore et
de omni bono hōis indebite ablato: q[ui] corāz
deo imo a deo maledicti sūt qui primo suo
quicq[ue] de fama vel honore suo surripit dicit
te d[omi]no deute. xvij. **Maledict[us]** qui transfert
terminos p[ro]ximi sui. **Tertio** cruce q[ue] alta ni-
mis est et sublimis: et magni sunt p[er] oīa qui
cū christo pendent in ea vsq[ue] ad festū exalta-
tionis seruabimus. **.XLVI.**

Sermo de sancto Iohanne baptista.

Iohannes ē no-
men eius **Luce. i.** **I** dicit
quidā doctor. Nomina sunt in-
uenta ad signandas res. vbi q[ui] multe sūt res.
ibi oportet multa b[ea]t[us] nomina ad signandas res
multas. **Eū** ergo glōs[us] iste princeps p[ro]pter
vite sanctitatem multas b[ea]t[us] prophanas pre-
ceteris sanctis. ideo ad exprimendas illas
oportuit eū multis noib[us] appellari. **De q[ui]b[us]**

bus noib[us] p[ro]pter p[ro]lixitatem que m[er]it[us] est redi-
cauendā. t[er]tia ei[us] nomina in mediū p[ro]fer-
ramus: vt ex eisdē saltē tenuiter hui[us] p[ro]p[ri]etatis
p[ro]p[ri]etas p[ro]rogatiuas agnoscam[us]. **Dicit. n. iobā.**
vox et angelus. **Qui** p[ro]pter hoc plura b[ea]t[us] no-
mina: q[ui] vno vocabulo ei[us] sanctitas non po-
terat explicari. de primo d[omi]no i. **Fuit** homo
missus a deo cui nomē erat iob. de sc[ri]pto **Je-**
re. xl. **Vox** clamantis in deserto. de tertio per
malach. iij. **Ecce** mitto angelū meū dicitur
autē iob. p[ro]pter grām p[re]uenientē. **vox** p[ro]pter
grām concomitantē. **angelus** p[ro]pter grām cō-
summatū. **Primā** grām habet illud p[ro]p[ri]etatis
nium **Je. i.** **Qui** s[er]u[us] te formatez in vtero
noui te. p[ro]pter sc[ri]pt[ur]ā illud **Je. i.** **D[omi]n[us]** ab v[er]o
ro vocauit me. p[ro]pter tertiu[m] habet illud **mar-**
Inter natos mulier[um] etc. **Hec** de laude hui[us]
magni principis breuiter tacta sint. **Hunc**
materia p[ro]nomis ad nrām edificatōem q[ui]ntū
d[omi]n[us] dederit p[ro]uertentes effectus istor[um] noim[um]
et realē veritatē totis virib[us] inducetes. **q[ui] v[er]o**
delicet effect[us] tūc misericorditer p[ro]sequimur
si q[ui]ntū possumus ad grām habilitamur. **vo-**
cem imitamur et ad p[ro]fectū angeli conamur
De primo g[ener]e noie iob. q[uo]d grā interpretatur
sit p[ro]p[ri]etatis p[ro]mo: virtutē gracie aliq[ui]liter expo-
nētes. **De** sc[ri]pto noie vox sit sc[ri]pto p[ro]mo. quō p[ro]
vocē dei intus loquētis et p[ro]mouētis. p[ro]mo
ueamur insinuātes. **De** tertio noie angelus
sit tertius p[ro]mo: quō virtutes et p[ro]p[ri]etates an-
geli nobis applicare debeamus alōge depin-
gentes. **Dicitur** g[ener]e de grā t[er]tia de ipsa p[ro] ordi-
nem p[ro]sequimur sc[ri]pto de ei[us] descriptione. diu-
sione nostra dispositione. **Hec** resumētes p[ro]
mo dicamus de gracie descriptione: vt p[ro] ei[us]
descriptionem qualemcunq[ue] eius noticiam
habeamus. **Verum** quia gratia ad diuersa
comparatur. ideo ex eadem diuersa compa-
ratione diuersas recipit descripiōes. **Com-**
paratur em gratia ad gracie largitorē tanq[ua]m
ad suū principiu[m]: et sic eam notificat **psal-**
dicēs. **Gratia** est diuini m[er]itis donū p[ro] q[uo]d
bone volūtatis ē erit. **Gratia** em dei rāgen[is]
et mouēs volūtate excitat eā in opus. **Aliq[ui]n**
vero p[ro]p[ri]etatis ad subiectū in q[ui] ē sc[ri]pto in aīa: et tūc
sic describit. **Grā** est nitōr aīe p[ro] quā recōali-
atur et grata efficit deo. **Aliq[ui]n** p[ro]p[ri]etatis ad suū
oppositum scilicet peccatum: et tunc sic descri-

bunt. Gratia est iustificatio. et remissio pec-
 carorum. quibus dimissis in sortem computa-
 mur. et numerum filiorum dei. Aliquando ergo
 comparatur ad suum effectum quem operatur
 in nobis. et tunc sic describitur. **Crisostomus** dicens
 Gratia est suavitas mentis et delectatio cor-
 dis. Aliquando vero gratia comparatur ad su-
 um premium. quod pro gratia consequimur. et
 tunc sic describitur. Gratia est similitudo glo-
 rie. **1. Thimotheo. vi.** Gratia dei vita eterna. **Da-**
 tur etiam alia descriptio generalis ex omni-
 bus his contexta que talis est. Gratia est for-
 ma a deo data siue meritis (et hoc quantum ad
 gratiam gratis datam) gratum faciens ha-
 bentem (et hoc quantum ad gratiam gratum fa-
 cientem) et opus eius bonum reddens (qua-
 rum ad gratiam consummantem). Et hoc descri-
 ptio tangit omnem gratiam scilicet preuenientem
 concomitantem et gratiam consummantem. Item
 datur alia descriptio gratie gratis date scilicet.
 Gratia est manifestatio spiritus ad utilita-
 tem que enumerat **1. Petri. i. Corin. xij.**
Secundo dicendum est de gratie diuisio-
 ne quam tripartitam ponit **Bernardus** dicens. Tri-
 partitam gratiam fratres diuinitus accepimus.
 Primam qua vocamur. secundam qua adiuua-
 mur. tertiam qua consummatur. **secunda** quae adiuua-
 mur. prima nos incitat. **secunda** puebit. **ter-**
tia perficit. **Quis** a sit **secunda** et **tertia** que in
 sequentibus sermonibus habent locum. De pri-
 ma gratia ad hunc sermonem proprie pertinentem
 persequamur. **De** prima gratia que
 alio nomine dicitur gratia gratis data. deo quod nos
 per eam deus preuenit et incitat ad salutem.
Hec diuiditur in sex gratias partiales. **Prima**
 gratie gratis date. aliqua est et dicitur genera-
 lis. specialis. singularis. habitualis. actualis
 et alia naturalis. **Prima** ergo que generalis
 dicitur est gratia creationis: que communis est
 omnibus creaturis et maxime ratione videnti-
 bus. per quam deus non esse in esse tam nobile nos
 deus creauit. **An** non gratia maxima qui heri-
 nihil fuimus: et hodie inter tot milia creatu-
 rarum sumus? nobilissima: cui ad seruiendum
 omnia alia sunt creata. **ps.** Omnia subiecisti
 sub pedibus eius. **Gen.** Dominamini pisci-
 bus maris et volatilibus celi et bestijs terre.
Hinc gloriando dicere possumus? illud apostoli et

singuli de seipis glorianter dicere possunt. **Cuius**
 autem placuit scilicet deo segregauit me de utero
 matris mee et vocauit me pro gratia sua. **Se-**
cunda gratia dicitur specialis que contractior est
 quam prima. scilicet gratia redemptionis: qua pro san-
 guinem christi ieli redempti sumus. **Ioban. i.**
 Gratia et veritas per iesum christum facta est.
Ite **1. Thimotheo. ij.** Apparuit gratia saluatoris nostri
 dei: non ex operibus iusticie que fecimus nos:
 sed secundum suam misericordiam saluos nos fecit. et infra.
Iustificati gratis gratia ipsius ut heredes simus
 secundum spem vite eterne. **Que** ideo specialis gratia
 dicitur ab illa prima. quia multi sunt vocati pau-
 ci vero electi. plures enim sunt creati quam pro pas-
 sione saluentur. de his duabus gratiis dicit **Bern-**
ardus. Quid retribuam domino pro omnibus que retribu-
 it mihi. **In** primo opere me mihi dedit. in se-
 cundo se. et ubi se mihi dedit me mihi reddi-
 dit. **Tertia** gratia dicitur singularis. quam vni-
 cuique singulariter exhibet dominus: ut sunt inter-
 ne inspirationes: et alie quelescuntque promouentes
De quibus dicit **1. Petri. v.** Unicuique nostrum da-
 ta est gratia secundum mensuram donationis christi. et iterum
Unusquisque habet donum a deo. vnus sic ali-
 us vero sic. **Sicut** enim deus singulis homini-
 bus singulas dispositiones depingit in facie.
Sic etiam singulis singulas gratias impartit. **Quarta**
 gratia dicitur habitualis. que naturis ho-
 minum virtutes inserit naturales. **verbi** gratia.
Sunt homines qui non ex infusa vel bonis exer-
 citijs acquisita gratia: sed a natura sunt miseri-
 cordes. ut ad omnem misericordiam faciliter per-
 effluant. de qua misericordia dicit **Iob.** Ab infan-
 tia creuit mecum miseratione. **Et** sunt homines na-
 turaliter timidi timore seruili. et sunt alij ma-
 gnanimes naturaliter. et sic de reliquis ex eis-
 dem habitibus qui ex inferis virtutibus ad vir-
 tutes gratuitas et gratum facientes facillime in-
 clinantur. **Quinta** gratia dicitur et est actualis pro qua
 vel locutione vel in predicatione vel operatione. ut
 in exemplari quocumque exhibitione preuenit
 ad bene agendum homines commouentur
De quibus dicitur **Roma. xi.** Sine peni-
 tentia sunt dona dei et vocatio. **Quicquid**
 ergo in nobis vel etiam coram nobis de ge-
 nere locutionum. operationum a deo vel ab
 homine agitur. quod ad bonum agendum
 nos poterit commouere actualis vocat gra-

tia gratis data. quam in euangelij legim⁹
multipliciter exhibitam. Petrum namq; ⁊
andream hac preuenit gratia. leuib⁹ ver-
bis eos commonendo dicens. Venite post
me faciam vos piscatores hominum. Pau-
lum prostravit subito duris verbis ipm cor-
ripiendo dicens. Saule saule quid me per-
sequeris? Alium preuenit voluntatem suā
dulcibus verbis demulcendo cum dixit.
Vis sanus fieri? Alium concite compulit:
vt patris ⁊ matris sepulturam denegaret.
qui cum diceret. Domine permitte primū
sepelire patrem ⁊ matrem. Respondit ei. Di-
mitte mortuos sepelire mortuos suos. ⁊ sic
multiformis dei gratia salutem hominum
multiplici ac inscurabili pietate dispensat
ac sui congruentiam vniuscuiusq; gratiam
sue vocationis misericorditer impartitur.

Sexta gratia dicitur naturalis que nature
inserta crescit ⁊ proficit cum natura. sicut est
sanitas corporis. fortitudo membrorū: ⁊ bo-
na complexio. ⁊ alie valitudines corporales
quibus omnibus cum ea ad bonum cōuer-
timus adiuuamur. Unde Gregor⁹. Omnia
bona ⁊ dona nature quibus vnus facili⁹ q̄
alter potest ire i actus meritorios vocat gra-
tiam gratis datā. De sunt gratie gratis da-
te quibus a domino preuenimur vt ex eis ex-
citati ⁊ commoniti ⁊ adiuti ire in actus me-
itorios facilius valeamus. Hinc Bern-
Conatus liberi arbitrii ad bonum cassi sunt
si a gratia non adiuuantur ⁊ nulli si non ex-
citantur. Excitat ergo liberum arbitriū duz
seminat cogitatum. sanat dum mutat affe-
ctionem. roborat dum producit ad actū. ser-
uat ne sentiat defectum. Hinc Bonauentu-
ra super scōm sentētiarū que. xvi. has gra-
tias notificat sic dicens. Quicquid illud sit
quod superadditum est naturalibus adiu-
uans aliquo modo ⁊ preparans voluntatez
ad habitum vel ad vsum. siue illud gratum
sic datum sit habitus. sicut timor seruilis vt
pietas aliquorū visceribus inserta ab infan-
tia: siue etiam sit alius actus: sicut vocatio
vel aliqua locutio: qua deus excitat animū
hominis vt se requirat. totum est de rōe gra-
tie gratis date. sine qua vix aut nunq; alicui⁹
hominis vsus liberi arbitrii reparatur.

⁊ sine hac concedendum est liberum arbitri-
um nunq; se posse disponere ad gratias gra-
tum facientem. De sunt gratie quibus inci-
amur ad salutem quas alij audiunt ⁊ emen-
dantur. alij obaudiunt ⁊ indurantur. sicut
de eodem vino potato sani iocundantur ⁊ in-
firmi febricitantur. Verum quia sine gratia
deo nunq; hoc placuit. ideo quib⁹ exercitijs
deus maxime morus gratiam nobis tribu-
at est videndum. **T**ertio ergo in-
quirendum est de nostri ad gratiā habilita-
tione. ⁊ hoc consistit in tribus. scilicet si deū
timeamus. nos coram deo humiliamus. et
gratos nos exhibeamus. Decet itaq; timor
humilitas ⁊ gratitudo: deum inclināt ad
gratiam nobis dandā. Primo dico mere-
mur gratiam ex timore. Facile autem deū
timebimus si timoris materiaz vndiq; nos
cinctam a pertis oculis videamus. Nam si
sursum aspiciamus: videmus deum quē of-
fendimus. si infra infernum quē meruim⁹.
si retro peccata que commisimus. si ante iu-
diciū qd nō euadimus. si intra defect⁹ qd
incurrim⁹. ita vt bis omnibus considera-
tis proni corruamur in terraz clamantes in
celum illud. Jere. x. Quis non timebit te o
rex gentium. c. Hinc Berni. In veritate cō-
peri ⁊ didici nil eque efficac esse ad gratiam
promerendam retinendam ac recuperandā
q̄ si omni tempore videaris non altum sa-
pere sed timere. Time ergo cū ariserit gra-
tia. time cum abierit. time cum deuo redi-
erit. Succedant sibi vicissim in animo mo-
tues isti timores s̄m q̄ gratia adesse dignat
vel offensa recedere vel cum redire placata
sentitur. Cum adesse time: ne non digne ore
reris in ea. q̄ si recesserit tunc ampli⁹ time-
dum tanq; mox casurus. Time q̄ ⁊ premi-
sce deo vt sentis tibi irato. nec dubitas i cau-
sa fuisse supbiam etiā si non appareat. etiam
si nil tibi p̄sci⁹ es. iam vero si reciprocata
redierit: tunc multo amplius timendum: ne
forte contingat reciduum. Beatus es. si tri-
plici timore isto cor tuum repleueris. **S**cōdo
habilitamur ad gratiam promeren-
dam ex humilitate. Quanto em̄ hūiliores
nos deo exhibemus. tanto in gratia erimus
abundantiores. vnde Jere. Omnis vallis

implebitur. qz vt ait ps. Inter mediū mō-
 nium transibūt aque. Unde illa gloriofa in
 cantico suo cecinit se meritum diuini part?
 ex humilitate consecutā dicens. Quia respe-
 xit humilitatem ancille sue. Hinc de his du-
 obus scilicet timore et humilitate dicit domi-
 nus per bie. Ad quē respiciam nisi ad humi-
 lem et trementem frones meos. ac si dicat.
 Cui dabo gratiam nisi timentibz et humili-
 bus. Ac si dicat nulli alteri. hinc Iaco. iij.
 Deus superbis resistit: humilibus autē dat
 gratia. hinc Greg. Quelibet assint bona
 opera nulla sunt. nisi ex humilitate condiā-
 tur. In cunctis ergo que agitis radicem bo-
 ni operis humilitatem tenete. nec eos quibus
 iam superiores: sed quibus inferiores estis
 aspiciate. vt meliorum exempla vobis propo-
 sine ad maiora semper ascendere valeatis.
 Item Aug. Nihil nos ita gratos deo facit
 qz si vite merito magni et humilitate parui
 sumus. qui ergo humilitatem que est mater
 virtutum nesciunt vsum sui laboris pdunt
 etiam si bona videntur que strenue operā-
 tur. Et ideo vt ait Bern. Insuper et insu-
 nus est quicquid in alijs vite meritis seu in
 alta religione qz in sola humilitate confidit
 Propter qd omnibus alijs omissis de sola
 humilitate saluator monuit. pponens se no-
 bis exemplum dicens. Discite a me qz mi-
 nis sum et humilis corde. super quo Bern.
 Sublimis deus: sed non ita tibi pponitur.
 Sciendum autē qz ad hanc virtutē hu-
 militatis tribus gradibus siue passibz pos-
 sumus peruenire. scilicet si dei occultum iu-
 dicium perimescimus: si defectos nostros
 cognoscimus: et si meliores nobis semper in-
 spiciamus. Primo dico ad incuruandaz cer-
 uicem nostrā multum valet: si oculū dei iu-
 dicij semper timeamus: dicētes in cordibz
 nostris illud Eccles. ix. Sunt iusti atqz sa-
 pientes et opera eorum in manu dei sunt: et
 tamen nescit homo vtrū amore vel odio di-
 gnus sit. sed omnia reseruant in futurū ince-
 ra. Scdm quod valet ad humilitatem est:
 si nostros defectos semper inspiciamus faci-
 entes sicut machabei. de quibz dicit. i. ma-
 cha. iij. Ut viderunt sanctificationem deser-
 tam et altare prophanatū et portas exustas

et in atrijs virgulta nata: quasi in saltu scan-
 dunt vestimenta sua et planxerunt planctu
 magno. Et imposuerunt cinerem super ca-
 put suum et ceciderunt in facies suas et cla-
 mauerunt in celū. Nullus em̄ adeo sanctus
 est: quin inueniat humilationis materiaz
 in seipso. iuxta illud micb. vi. In medio tui
 humiliatio tua. Hinc Bern. Si te ad lumen
 veritatis intus in animo sine palpatione si-
 ne simulationes diiudices. nō dubito quin
 humiliaris et tu in oculis tuis factus humili-
 or. ex hac cognitione tua: et qnto altius p-
 fecerit tanto amplius inuenit qd euz humili-
 liat. Sancti enim veri quo apud deū altius
 proficiunt. eo subtilius indignos se esse de-
 prehendant. quia qnto proximiores luci sūt
 tanto sibi foras deformes apparent. Unus
 quisqz enim sibi dum tactu veri luminis il-
 lustratur ostendit. et vñ cognoscit in lumie
 quid sit iusticia. inde erudit vt videat quid
 sit culpa. **T**ertio ad humilitatē in
 nobis plantandam valet si meliores semp
 pre oculis habeamus: in quoz comparatōe
 erimus viles nobis: vt dicere possimus il-
 lud Nume. xij. Vidimus qsdam de gene-
 re gyganteo: quibus comparati quasi locuste
 videbamur. Hinc Bern. Vdiu paruulus
 es pedagogum tibi pcurabo: elige tibi meo
 consilio hominē cuius vite exemplar cordi
 tuo ita insedeat: vt quotiens eius recordar?
 fueris: ad reuerentiam cogitari assurgas: et
 remeti p̄m ordines et pponas ac si p̄sente sit.
 Tertium humilitans nos ad gratiā est gra-
 titudo vt vicz grati sumus ad om̄em gratiā
 quā exhibet nobis deus. qd monet ap. Gal-
 ij. dicens. Grati estote. qd tunc digne agi-
 mus si omni gratie cū gratiarum actione ac-
 currimus: nec per mentis ignatiā vel q̄lem-
 cunqz incuriaz minimā preterimus. Bern.
 Felix qui ad singula dona gratie redit ad
 eum in q̄ est plenitudo gratiaz. cui dū p ac-
 ceptis nos ingratos non exhibemus. locuz
 in nobis facimus gratie: vt maiora adhuc
 acciperere mereamur. omnino em̄ sola nos
 ingratitudo a profectu conuersationis im-
 pedit. dum qdāmodo amissuz reputās da-
 tor qd i grat? accepit: cauet sibi de celo ne tā-
 to plura pderet qnto plura daret ingrato.

Vnde res est gratie in hac parte gram subtrahere. vnde cautos nos reddidit dñs Iovi. dicens. Colligite fragmenta ne pereant. fragmenta enim gram pereunt et perduntur si non colliguntur. Quarto dicendum est de gratie fructificatione: hoc est de effectu siue voluntariis quas gratia operatur in nobis. De quibus dicendum quod Bonaventura magnus doctor sup. ij. sententiarum que. xvi. effectus gratie enumerat ita dicens. Gratie est verendum. dare. reformare. viuificare. assimilare. sursum levare. vnire. stabilire. quorum executio nem quod sermo in longum protractus est occasione sum pra in alijs sermonebus sequamur largitore gratie adiuuante iesu christo.

XLVII Sermo de eodem

Ego vox clamantis in deserto. Math. ij. Dicit Gregorius. Sanctorum mentes cum creatoris sui potentiam intenta contemplatione considerant vilescunt eorum animo virtutes quas habent et tanto sunt apud se humiles quanto eis illud altum est quod super angelos sonat. Hinc iohannes qui in tantam sanctitatis sublimitatem excreuerat: ut a iudeis ipse credi potuisset nunquam ad semissis et inquirentibus. Tu quis es: ut demus responsum his qui miserunt nos. respondit. Ego vox clamantis in deserto: ex eo spiritu vocans se vocem quod abraham puluere: quo dauid canem mortuum. **P** Expedito ergo vno nomine scilicet iohannes in priori sermone. nunc dicendum est de secundo nomine scilicet vox. de quo tria per ordinem dicantur: scilicet de iohannis ab hac voce de nominatione. secundo de eiusdem vocis expositione. tertio de per vocem promotione. **H**ec persequentes per ordinem. primo dicamus de iohannis ab hac voce denominatione: id est cur iohannes vox nominetur: quod propter tres causas legimus esse factum: scilicet propter preconijs nouitatem. vite humilitatem et officij dignitatem. **P**rimo dico iohannes dicitur vox propter preconijs nouitatem. hec autem nouitas in hoc consistit: quod ipse primus predicauit regnum celorum dicens. Math. ij. Penitentiam agite appropinquat enim regnum celorum quod a prioribus predicatoribus et prophetis

vsque ad iohannem non est auditum. hinc saluator math. xi. dixit. A diebus iohannis baptizati vsque nunc regnum celorum vim patitur: et violenta rapiunt illud. quantumcumque enim seclerati si penitentiam egerint regnum celorum rapiunt violententer. Et quia hec vox ante iohannem audita non fuerat. ideo propter hanc preconijs nouitatem dicitur vox iohannes. **S**ecundo iohannes dicitur vox propter vite humilitatem. sicut enim nihil leuius voce sancti viri quasi pro nihilo reputant semen ipsos. quanto enim proximiores sunt diuino lumini: tanto respectu eiusdem luminis viliores sibi fiunt. Ex quo fit illud mirabile quod quanto sunt sanctiores tanto humiliores. hinc Gregorius. Sancti viri quo apud deum altius proficiunt eo subtilius se indignos esse deprehendunt quia dum proximi luci fiunt quicquid eos in se latebat inueniunt: et tanto sibi foris deformes appareant quanto nimis pulchrum est quod intus vident. **I**dem. Sanctorum mentes cum creatoris sui potentiam intenta contemplatione considerant: vilescunt animo eorum virtutes quas habent. et tanto sunt apud se humiles quanto eis illud altum est quod super angelos sonat. Et ideo iohannes qui tanti estimabatur in populo ut christus crederetur auctus diuinis contemplationibus non ex nomine: non ex progenie: non ex sacerdotali officio sed voce se nominat. **A**lii dicunt. Sicut vox fragilis est et prope nihil. sic ego fragil sum et tantum pro nihilo reputandus. **T**ertio iohannes dicitur vox propter officij dignitatem: quam exponit nobis Gregorius. sic dicens. Scitis fratres carissimi: quia unigenitus filius verbum patris vocat. iohanne euangelista restante qui ait. In principio erat verbum: et verbum erat. Et ex ipsa vestra locutione cognoscitis: quod vox prius sonat ut verbum postmodum possit audiri. **I**deo iohannes voce se esse asserit. quod verbum preceit dominicum aduentum: itaque preces vox dicitur: quia per eius ministerium patris verbum ab hominibus auditur. ostendit ergo verbum precursorem suum. sicut vox ostendit verbum quia sicut vox excitat auditum ut verbum recipiatur. ita iohannes excitauit iudeos ut christum reciperent. officij ergo dignitas in qua precursor existit. hoc requirebat ut se vocem

Vox

Vox